

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Čížkové a soudců Mgr. Karla Hanuše a JUDr. Davida Hovorky ve věci žalobkyně T. H., nar. xxx, bytem v xxx, zastoupené JUDr. Šárkou Kincelovou, advokátkou, se sídlem v Praze 5, Na Bělidle 910/20, proti žalovanému Stavební spořitelna České spořitelny, a.s., IČO 60197609, se sídlem v Praze 3, Vinohradská 180/1632, o zrušení usnesení o schválení smíru, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 23. října 2014, č.j. 5 C 218/2013-97,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala vydání rozhodnutí, kterým soud prvního stupně zruší usnesení o schválení smíru Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 29. března 2012, č.j. 25 EC 475/2011-28, neboť nikdy neuzavřela dohodu o smíru. Namítala, že podpis na návrhu na uzavření smíru, obsahující dohodu o smíru, není jejím pravým podpisem. Nejedná se tedy o projev její vůle a právní úkon je tak absolutně neplatný podle § 37 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. občanský zákoník (dále jen obč. zák.“). Vyjádřila názor, že listiny za ní podepsala její matka N. J., s níž žije ve společné domácnosti a která má přístup jak do poštovní schránky žalobkyně, tak ke společnému bankovnímu účtu.

Soud prvního stupně rozsudkem ze dne 23. října 2014, č.j. 5 C 218/2013-97 žalobu zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Vycházel z tvrzení, že mezi stranami byla uzavřena Smlouva o poskytnutí překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření ke smlouvě o stavebním spoření č. 51-1013894917/8060 ze dne 19. června 2007 (dále jen „Smlouva o úvěru“). Dne 24. 8. 2011 byl Stavební spořitelnou České spořitelny a.s. podán návrh na vydání elektronického platebního rozkazu proti T. H. na zaplacení Kč 296.112,82 s příslušenstvím, neboť tato neplnila svoje závazky z uzavřené Smlouvy o úvěru. Elektronický platební rozkaz, vydaný Obvodním soudem pro Prahu 4 dne 8. září 2011, č.j. 25 EC 475/2011-14 byl zrušen, neboť se jej nepodařilo řádně doručit. Podáním ze dne 14. března 2012 byl soudu předložen Návrh účastníků řízení na vydání usnesení o schválení smíru, podepsaný právním zástupcem Stavební spořitelny České spořitelny a.s. a T. H.. Usnesením ze dne 29. března, č.j. 25 EC 475/2011-28 Obvodní soud pro Prahu 4 smír schválil. Usnesení nabylo právní moci dne 10. dubna 2012. Žalobkyně se žalobou ze dne 12. června 2013 domáhala zrušení usnesení o schválení smíru, neboť nikdy neuzavřela Smlouvu o úvěru ani dohodu o smíru, podpisy na listinách nejsou psány její rukou. O úvěru ani nikdy nejednala, protože splácela hypotéku na bytovou jednotku ve svém vlastnictví. Od žalovaného ani soudu prvního stupně jí nebyly doručeny žádné listiny.

Soud prvního stupně uvedl, že ke zjištění skutkového stavu provedl důkazy, a to spisem Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 25 EC 475/2011 o návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, konkrétně návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu ze dne 24. srpna 2011, vypořádaným z centrální evidence obyvatel žalobkyně, elektronickým platebním

rozkazem ze dne 8. září 2011, usnesením ze dne 7. listopadu 2011, č.j. 25EC 475/2011-20, předvoláním účastníkům ze dne 14. března 2012, usnesením soudu ze dne 29. března 2012 č.j. 25EC 475/2011-28 s dodejkami, plnou mocí k nahlédnutí do soudních spisů ze dne 2. června 2013, Smlouvou o překlenovacím úvěru a úvěru ze stavebního spoření ze dne 19. června 2007, dodejkou s datem podání na poště dne 7. prosince 2007, dále informacemi o stavbě a o jednotce č. xxx v k.ú. xxx vedené na LV xxx, spisem Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 5C 218/2013, konkrétně žádostí o poskytnutí součinnosti ze dne 24. května 2013, záznamem soudního exekutora ze dne 4. června 2013, výpisem z obchodního rejstříku žalovaného, výpisem z centrální evidence obyvatel žalobkyně, smlouvou o podnájmu s datem 24. února 2007, dále občanským průkazem žalobkyně č. xxx, doklady o rekonstrukci koupelny v bytě žalobkyně, příkazem na provedení platby ze dne 27. července 2007, doklady o investicích z let 2004 až 2007 a prohlášením o půjčce ze dne 24. února 2004 včetně obálky.

Na základě provedeného dokazování zjistil skutkový stav a dospěl k závěru, že žalobkyně není k podání žaloby podle ust. § 99 odst. 3 o.s.ř. aktivně legitimována. Ztotožnil se s názorem, že aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení usnesení o schválení smíru je jen ten účastník původního řízení, který sám smír uzavřel, a kterému jeho neplatností byla způsobena újma na právech, případně jeho právní nástupce (R 111/03 Zb. stan.). Z podání žalobkyně dospěl k závěru, že jednat se žalovaným a podepsat dohodu o smíru za ní měla jejím jménem matka N. J., a proto žalobkyně není účastníkem původního řízení. Vyjádřil názor, že žalobou na zrušení usnesení o schválení smíru se nelze domáhat nápravy případných pochybení při právním posouzení věci nebo procesněprávních vad, neboť k nápravě takových vad řízení slouží podle § 229 odst. 3 o.s.ř. žaloba pro zmatečnost. Z uvedených důvodů žalobu zamítl.

Proti rozsudku podala žalovaná včasné odvolání, v němž namítala, že rozsudek spočívá na nesprávném právním posouzení věci s odkazem na ust. § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. z důvodů uvedených v § 205 odst. 2 písm. b) a d) o.s.ř. Schválením smíru jí byla způsobena újma na právech, neboť úvěrovou smlouvu, ani dohodu o smíru nepodepsala, tj. nebyly platně uzavřeny a ke schválení smíru došlo v rozporu s právními předpisy. Z povahy věci je aktivně legitimována k podání žaloby na zrušení usnesení o schválení soudního smíru. Poukázala na nesprávnou argumentaci soudu prvního stupně, neboť podle § 229 odst. 3 o.s.ř. lze napadnout jen pravomocný rozsudek či pravomocné usnesení odvolacího soudu, tzn. tímto způsobem nemohla postupovat. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu a v mezích podaného odvolání napadený rozsudek, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, 212a o.s.ř.), bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Ze spisu soudu prvního stupně se podává, že mu byl dne 23. března 2012 doručen návrh účastníků ze dne 14. března 2012 na vydání usnesení o schválení smíru, v němž je tvrzeno, že se žalobkyně (v průvodním řízení žalovaná) a žalovaný (v původním řízení žalobce) dohodli na tom, že žalobkyně zaplatí žalovanému částku Kč 296.112,82 s ročním úrokem ve výši 6,35 % z částky Kč 300.000,- ode dne 17. června 2008 do dne 12. srpna 2010 a z částky Kč 293.461,10 ode dne 13. srpna 2010 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení z částky Kč 300.000,- ode dne 17. června 2008 do dne 12. srpna 2008 a z částky Kč 293.461,10 s úrokem z prodlení ode dne 13. srpna 2010 do zaplacení ve výši repo sazby ČNB, zvýšené o 7 % bodů, přičemž v každém jednotlivém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení, je výše úroků závislá na výši repo sazby stanovené ČNB a platné pro první den příslušného

kalendářního pololetí a dále náhradu nákladů řízení ve výši Kč 58.394,- formou pravidelných měsíčních splátek ve výši Kč 6.000,- splatných vždy k 25. dni v měsíci, počínaje dubnem 2012, to vše pod ztrátou výhody splátek. Návrh podepsal za žalovaného (v původním řízení žalobce) Stavební spořitelnu České spořitelny a.s. právní zástupce – advokát Mgr. Marek Lošan. Za žalobkyni (v původním řízení žalovanou) je uvedeno nad jménem T. H., rukou psaný podpis T. H.. Účastníky řízení navržený smír byl vydán usnesením soudu prvního stupně ze dne 29. března 2012, č.j. 25EC 475/2011-28 a po jeho doručení oběma stranám byla vyznačena soudem prvního stupně právní moc tohoto usnesení dne 10. dubna 2012 a vykonatelnost dne 25. dubna 2012. Stalo se tak proto, že usnesení adresované žalobkyni (v původním řízení žalované) bylo zasláno podle doručenký poštou na adresu trvalého bydliště žalobkyně, kde byla zásilka doručujícím orgánem dne 5. dubna 2010, vzhledem k nezastižení adresátky, vložena do schránky. Až na základě exekuce, prováděné soudním exekutorem JUDr. Milanem Suchánkem z Exekutorského úřadu Praha 9, který žádal o součinnost zaměstnavatele žalobkyně (v původním řízení žalovaného), se žalobkyně dozvěděla, že proti ní probíhá exekuční řízení. Podle záznamu 085EX 3968/13-EX 3968/13-40 žalobkyně (v původním řízení žalovaná) dne 4. června 2013 v kanceláři exekučního úřadu jako povinná namítala, že na doručence shora uvedené soudu prvního stupně není její podpis. Následně podala žalobkyně dne 13. června 2013 předmětnou žalobu, v níž namítala, že neuzavřela Smlouvu o poskytnutí překlenovacího úvěru a úvěru ke stavebnímu spoření ke Smlouvě o stavebním spoření č. 51-1013894917/8060 ze dne 19. června 2007 (dále jen Smlouvu). Tvrdila, že rovněž neuzavřela ani dohodu ze dne 14. března 2012 o návrhu soudního smíru, následně schváleného soudem prvního stupně. O sporu, ani o úvěru nevěděla. Tvrdí, že podpisy na těchto dokumentech nepatří žalobkyni, což dokládá odlišností těchto podpisů od svého podpisu na plné moci pro svou advokátku JUDr. Šárku Kincelovou ze dne 5. června 2013, či podpisu na listinném záznamu o hovoru ze dne 4. června 2013. Žalobkyně neprojevila ani vůli uzavřít Smlouvu, ani navrhnout následně schválený smír. Tyto skutečnosti jsou důvodem, pro který namítá absolutní neplatnost těchto právních úkonů podle § 37 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. Proto dovozuje, že smír, který se žalovaným neuzavřela, je podle hmotného práva neplatný a musí být zrušen, neboť byl vydán podle neplatné dohody. Nevyzvednutými zásilkami od Stavební spořitelny České spořitelny a.s. ze dne 7. prosince 2007, 30. září 2011, 14. října 2011, 30. ledna 2012, 10. února 2012 a 5. dubna 2012, jimiž navrhovala provést důkaz, dokládá, že tyto zásilky nepřevzala. Pokud by jí byly doručeny, mohla zjistit, že třetí osoba za ni uzavřela úvěrovou smlouvu, následně neplatila splátky, a proto byla žalována o nároky z vypovězené Smlouvy, a je proti ní je vedeno exekuční řízení. Navrhla odklad exekuce a podala předmětnou žalobu.

Odvolací soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že soud prvního stupně nesprávně právně posoudil otázku aktivní legitimace žalobkyně. Uvedl-li, že jestliže žalobkyně tvrdí, že nepodepsala dohodu o smíru, nebyla účastníkem řízení o smíru, a není tedy ani legitimována podat žalobu na zrušení usnesení o schválení smíru. Za rozhodné považuje skutečnost, kterou ostatně uvádí i soud prvního stupně, že žalobkyně byla v řízení vedeném Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 25 EC 475/2011 v postavení žalovaného. Žaloba o zrušení usnesení o schválení smíru byla podána T. H., nar. xxx, bytem v xxx. Žalovaný se v řízení vedeném pod sp. zn. 25 EC 475/2011 domáhal proti žalované T. H., nar. xxx, bytem v xxx zaplacení částky Kč 296.112,82 s příslušenstvím. Jak žalobkyně ve věci 5 C 218/2013, tak žalovaná ve věci 25 EC 475/2011 jsou označeny zcela shodně. Není tedy pochyb, že se jedná o totožnou osobu. Již z této skutečnosti je nepochybně, že byla-li žalobkyně účastnicí řízení, které bylo ukončeno schválením účastnicí řízení údajně navrženého smíru, musí být aktivně legitimována k podání žaloby na zrušení usnesení o schválení tohoto smíru. Již z tohoto důvodu závěr soudu prvního stupně o nedostatku aktivní

legitimace žalobkyně k podání žaloby na zrušení usnesení o schválení smíru neobstojí. Navíc se soudu prvního stupně vytýká, že se věci zabýval pouze formálně, aniž se řádně vypořádal se s námitkami žalobkyně týkajícími se především jejího tvrzení, že neuzavřela Smlouvu o poskytnutí překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření ke smlouvě o stavebním spoření se žalovaným, a nepodepsala návrh na schválení smíru. Přitom neprovedl dokazování navrženými důkazy (znalecký posudek z oboru grafologie a výslechy svědků N. J. matky žalobkyně a Ing. Z. H. k okolnostem uzavření předmětného smluvního vztahu atd.), aby mohlo být prokázána či vyvrácena shora uvedená tvrzení žalobkyně.

Vzhledem k tomu, že ve věci je třeba provést rozsáhlé doplnění dokazování, které překračuje rámec činnosti odvolacího soudu podle ust. § 213 odst. 4 o.s.ř., odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil (§ 219a odst. 2 o.s.ř.) a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř.).

Při novém rozhodování o nákladech zahrne do těchto nákladů též náklady tohoto odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze do dvou měsíců ode dne jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, a to za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání (§ 237 až § 238a o.s.ř.) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Praze dne 15. června 2015

JUDr. Zuzana Čížková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Kettnerová